

13.7.52, יום א', כ' חמוז

הבוקר נפתח בידיעה המזעזעת שקמלן נפטר הלילה בוילה מונטה אלגרו בגנואה. אחמול בצהריים נחקבל מברק שקיבל החקמה לב ופצבו רציני. טלגרפחי מיד למשה במריט שיגש לגנואה, והבוקר נחקבלה ממנו חשובה שהוא נוסע, אבל לא ימצא אותו עוד חי.

נגדע האיש - והוא התכוון עוד לפעולה גם בהיותו בחו"ל וביחוד לאחר שובו...

- נחכנסה הממשלה לישיבת אבל. דחיתי הישיבה המעשית לאה"צ.

דיברתי טלפונית עם דבורה. היא דיברה בשקט כאשת חיל. שלחנו אוירון אל על לקחת גופתו. יצטרך לרדת במילנו - שלשם יעבירו גופו.

יצאנו (פנקס, דינבורג, גרנות) ועוד לראות סביבת הר הרצל, אם יתאים המקום לבית קברוה. דינבורג דורש לקברו בחוף עמו - בבית הקברוה הכללי, כאשר עשה רוסנברג.

יוסף ויץ אף הוא הגיע לקבר ומוטר בשם חבר הנאמנים על איסור לקבור איש בסביבת הר הרצל. מי הוא "חבר הנאמנים"?

כששכתי למשרד מסר לי נחמיה כשם וידרו: הוא שוחח עם דבורה, והיא מוסרת שרצונו של קמלן הוא לקבור אותו על יד אביב בת"א. אם זה נכון - יש לעשות רצונו של קמלן.

- אה"צ ישיבת הממשלה. סיימנו הבירור על היבוא מחוץ איזון השלומי חוץ.
הדבר החשוב בנוסף לכך שהחלטנו (אם כי אין בטחון שהחלטת החקיקים) להקים קרן
שמורה של דולרים לייצוב המטבע.

החלטנו לקבור קמלן ע"י בית הקברות הצבאי - לאחר שנחברר לנו שאין
דבורה דורשת קבורתו בנחלת יצחק ע"י אביו.

14.7.52, יום ב'

האירון ישוב היום בשלוש, מרמא ללוד, חכנסת תהכנס בשחים עשרה.

- חברי הכנסה באו כמעט כולם לישיבת האכל.

- המסוט ממלנו בא בדיוק מלווה מסוסי קרב ישראלים.

דבורה וילדותיה "החזיקו" עצמן באומן נמלא.

משה העומה חזרתי לירושלים.

15.7.52, יום ב'

היתה השתתפות עממית בהלוויה קמלן. אני עוד לא ראיתי הסון כזה

בירושלים מצטפף ברחובות, אבל אומרים שבס כיום העצמאות השני היו המונים
גדולים ברחוב.

היו גם המונים וגם כל החוגים.

לא היתה מלאכותיות אבל הפעם.